Ara Pirineus, 13/05/21

Reivindicar i celebrar la professió

Volem que la nostra professió sigui reconeguda com a essencial, perquè no només ho ha estat aquest darrer any amb la pandèmia

Anna Azamar i Marian Lamolla

Anna Azamar i Marian Lamolla ERC

El dia 12 de maig se celebra arreu del món el dia de la Infermeria, amb un lema que els darrers anys ha estat una veu per liderar. La infermeria és una ciència que es dedica a la cura i atenció dels malalts, així com a la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia. També, a part del vessant assistencial, en té d'altres com la gestió, la docència i la investigació. Les infermeres i infermers treballem de forma autònoma i independent, i a la vegada formem part d'equips multidisciplinaris. El nostre punt fort és el treball en equip.

El prestigi social de la professió, associada al treball de cures, no ha estat mai reconegut. Potser degut al fet que la majoria de professionals som dones (al voltant del 90% d'infermeres) i es dona per suposat que ens hem de dedicar a les cures. També cal afegir que les infermeres i professionals de la salut que treballem en entorns com l'Alt Pirineu i Aran afrontem reptes com el de l'envelliment de la població, el despoblament, la dispersió de la població, la dificultat afegida de la formació –que és una constant al llarg de tota la vida laboral-, la llunyania de centres de primer nivell o la falta de recursos humans, només per enumerar alguns dels problemes que la sanitat pública afronta en territoris com el nostre.

Tot això ens converteix en professionals molt més polivalents, persones que hem decidit desenvolupar el nostre projecte laboral i vital malgrat totes

aquestes dificultats perquè valorem l'entorn i l'estimem. No només és poc reconeguda la nostra feina, és poc reconegut en general tot allò que envolta el món de les cures, ja sigui en el món sanitari, dels serveis socials, de l'atenció a les persones grans...tots aquests serveis que la pandèmia ha posat en relleu que són essencials i imprescindibles.

El dia 12 de maig doncs, a part de ser una celebració del nostre dia, també és un dia reivindicatiu. Hem d'aprofitar la data per posar en valor el lideratge de la professió infermera en el maneig de la malaltia del covid19. Primer, quan encara no en sabíem prou i vàrem estar a primera línia tenint cura dels malalts i emmalaltint també moltes de nosaltres. Ara, liderant el procés de vacunació de la població, posant-hi tantes hores i esforços com faci falta per aconseguir l'objectiu que perseguim, que és la immunitat de grup.

D'això se'n diu liderar i gestionar una crisi com la que estem vivint. Serveixi aquest escrit per fer un homenatge a les companyes que treballen a l'atenció primària, porta d'entrada al servei de salut, a les companyes que treballen a les UCIS, a Urgències, a Hospitalització, en cures pal·liatives i hospitalització domiciliaria, fent gestió i coordinació, a les residències i també en llocs menys coneguts com a escoles i centres de treball. També a les universitats fent docència i investigació.

Les infermeres aprofitem sempre el nostre dia, i cada dia, per fer la infermeria més visible. Demanem un reconeixement social que va més enllà d'aquells llunyans aplaudiments a les vuit de la tarda. Volem que la nostra professió sigui reconeguda com a essencial, perquè no només ho ha estat aquest darrer any amb la pandèmia. Ho ha estat des que Florence Nightingale, precursora de la infermeria moderna i creadora del primer model conceptual de la infermeria, cap allà els anys 1855-1870, va convertir la professió en una ciència. I d'això ja fa uns quants anys, potser ja toca.

Anna Azamar Capdevila, infermera i ex senadora per ERC; i Marian Lamolla Miret, infermera i secretària general de la Regional d'ERC Alt Pirineu i Aran